

17^e zondag door het jaar A

26 juli 2027

1 K 3, 5. 7-12 (Ik geef u een geest, vol wijsheid)
Mt 13, 44-52 (Een schat, verborgen in een akker)

Beste mensen,

Vandaag hebben we het laatste deel van de parabelrede van Jezus gehoord, gelijkenissen die betrekking hebben op het koninkrijk der hemelen.

Als Jezus nadat Hij deze gelijkenissen verteld heeft aan zijn leerlingen de vraag stelt of zij dit alles begrepen hebben, dan antwoorden zij volmondig 'ja'.

Als ik jullie nu ook die vraag zou stellen en jullie antwoord is ook 'ja', dan is mijn preek nu hier gedaan en daarom doe ik het dus niet.

Twee korte parabeltjes die we hier bij Matteus vinden, beiden met een parallelle opbouw.

Het gaat in het eerste parabeltje over een dagloner die per toeval op een schat stoot en dat gebeurt de dag vandaag nog, boeren die bij het ploegen plots op iets onverwachts stoten, iets uit de oorlog of dat het gebeurt bij het graven van een fundering voor een nieuwbouw, het komt nog altijd voor.

Op een verborgen schat stoten, dit is zeker geen alledaags gebeuren. Maar toch niet uitzonderlijk.

Nog altijd worden oude muntstukken opgedolven.

Waardevolle stukken zitten verstopt achter behangpapier of liggen in een tussenplafond of buiten in de grond.

Blij is natuurlijk degene die dit ontdekt en in de schat mag delen.

Tevens steekt er iets avontuurlijk in de parabel.

Want ook al ligt de schat in het bereik, daarom hebben we deze nog niet in ons bezit.

"Als je iets ziet wat groter is dan je boerderij, verkoop dan je schuur."

Dit Afrikaans gezegde heeft gelijkenissen met de parabel over de parel.

Zowel de koopman als de landman moeten er eerst voor overleggen, afwegen of ze daartoe de middelen wel hebben.

Ze nemen risico wanneer ze vooraf verkopen wat ze bezitten.

Tot op het laatste moment van de koop zijn ze bezorgd en is voorzichtigheid geboden zodat geen andere méér biedt of de schat ontdekt en deze steelt.

Een aantal mensen zijn zo in hun ongeluk gelopen en hebben anderen erin meegesleurd door voortdurend maar méér te willen.

De tweede gelijkenis heeft te maken met de visserij.

De echte vissers onder u weten uit ervaring waar en wanneer ze hun lijn moeten uitgooien om succes te hebben, ook al is dat succes nooit gegarandeerd.

In de parabel hier vandaag hebben de vissers geluk.

Hun net is vol met veel en allerlei soorten van vissen.

Zo'n vol net lijkt op het rijk der hemelen, lijkt op een

geloofsgemeenschap met allemaal mensen die verschillend zijn.

Het is niet aan ons om dan te oordelen over wie er wél of wie er niet bij hoort.

Bij parabels mag onze verbeelding werken.

We steken er veel in én we kunnen er ook veel uithalen.

In het evangelie komt het er echter op aan om de pointe te vinden die Jezus beoogt. En dat is niet altijd zo gemakkelijk.

Daarom geeft Jezus zelf in een aantal gevallen, zoals bij de parabel over het zaad, naderhand meer uitleg.

Het koninkrijk is midden onder ons.

Het geluk is soms dicht bij. Het is op onze aarde.

Het Rijk Gods is dus grijpbaar.

De dagloner krijgt de zilverstukken in de hand, de koopman raakt de parel aan, hij laat de parel stralen in het licht en neemt deze mee.

Jezus gebruikt de parabels om de uitzonderlijke waarde van het Rijk Gods aan te duiden.

Wij gebruiken fabels om onze kinderen dingen van het leven te leren, om ze op een aangename, verrassende manier te vertellen waar het in het leven op aankomt.

De waarde, de inhoud van de parabels bij Jezus is zo groot dat het de moeite waard is om er bepaalde dingen voor op te geven.

Jezus laat vooral de blijheid aanvoelen van degene die de schat vindt en daarvoor alles achter laat.

Het is een onverwacht geschenk.

Deze twee kleine parabels van vandaag, hadden voor Jezus zelf veel betekenis. Ze zeggen veel over hem zelf.

Want Is hij zelf niet degene die alles heeft opgegeven?

De duitse exegeet, Gerhard Lohfink past dit toe op Jezus en ik citeer:.

“Hij zelf heeft alles afgestaan omwille van godsheerschappij. Hij heeft afgezien van de geborgenheid van een familie en van het huwelijk. Hij heeft afstand gedaan van de vreugde kinderen te hebben. Hij zocht niet om een huis te bezitten, noch eigendom, noch andere zekerheden. Wat nog dieper doorweegt: hij heeft ervan afgezien zichzelf als middelpunt te stellen en aldus religieuze macht uit te oefenen Jezus leeft niet voor zijn eigen persoon, maar is helemaal en uitsluitend gericht op de zaak van God, zijn Vader” (Ib. p. 335-336).

De liturgie van deze zondag legt een band tussen de wijsheid waar Salomo om bad en de kostbare parel.

Zij is helemaal doordrongen van vreugde.

Vreugde steekt in beide lezingen van vandaag.

Vreugde en dank om de wijsheid en het luisterend hart, waarvoor Salomo bad.

Vreugde en dank omdat God ons leidt.

Vreugde omdat wij mogen aanzitten aan de tafel van de Heer.

Het koninkrijk der hemelen is de levenswijze van de mensen die de Bergrede ter harte nemen en de radicale aansporingen van Jezus willen opvolgen.

Zo was vorige donderdag in ‘op de Preekstoel’ ook het getuigenis van Sander Vanmaercke, en zijn oproep om Jezus te volgen.

Om leerling te worden in het koninkrijk der hemelen moet je openstaan voor het onverwachte, voor de verrassing.

Openstaan om je leven te durven veranderen en bereid te zijn om alles wat je bezit te verkopen.

De parabel van het sleepnet laat ons hopen dat we uiteindelijk met velen zullen zijn. Amen

Cor van den Bosch